

ת"פ 58970/06/18 - מדינת ישראל נגד אריק ואנונו

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 58970-06-18 מדינת ישראל נ' ואנונו
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם

אריק ואנונו

באמצעות הסניגוריה הציבורית על ידי
בא כוחו עו"ד עמיקם שוחט

הכרעת דין

כתב האישום:

1. ביום 12.05.17, סמוך לשעה 13:35, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סקודה **(להלן: "הרכב הפוגע")** בשדרות גושן בקרית מוצקין מכיוון מערב למזרח.
2. הכביש במקום הנו דרך עירונית חד סטרית, בעלת שלושה נתיבים, משני צדי הכביש בנויות מדרכות, ומצד ימין, ביחס לכיוון נסיעת הנאשם, בנויים איי תנועה, המשמשים לחנייה. המהירות המותרת במקום הינה 50 קמ"ש.
3. באותה עת חצה את הכביש מימין לשמאל בכיוון נסיעת הנאשם, סמוך לבית מס' 2 שלא במעבר חציה הולך הרגל ודים מיירוב, יליד 1967 **(להלן: "הולך הרגל")**.
4. הולך הרגל חצה את הנתיב הראשון לפני רכב פרטי שחנה על נתיב הנסיעה הימני, המשיך וחצה בריצה את הנתיב האמצעי לפני רכב גיפ **(להלן: "הגיפ")** שעצר על הנתיב האמצעי ואפשר לו להמשיך בחציה, ובהגיע הולך הרגל לנתיב השמאלי, פגע בו הנאשם עם דופן ימין של הרכב **(להלן: "התאונה")**.
5. כתוצאה מהתאונה נסדקה שמשות הרכב, ונגרם שבר לקורה הימנית, כמו כן נחבל הולך הרגל בידו השמאלית ובכף רגלו השמאלית. הוא טופל במרכז הרפואי רמב"ם בחיפה ושחרר באותו היום.
6. מיד אחר התאונה המשיך הנאשם בנסיעה בכביש בכיוון נסיעתו וברח ממקום התאונה.
7. הנאשם למרות שהיה מעורב בתאונה שבה נפגע אדם, והיה מודע לנסיבות התאונה ולכך שנפגע אדם,

עמוד 1

לא עצר במקום התאונה או קרוב לו ככל האפשר כדי לעמוד על תוצאות התאונה, לא הזעיק עזרה את גופי ההצלה המקצועיים הנחוצים למקום התאונה, לא המתין ליד הנפגע עד להגעתם, לא דאג למניעת כל נזק נוסף לנפגע, לא הודיע קרות התאונה למשטרה, כל זאת למרות שבמהלך התאונה נסדקה שמשת הרכב, ולמרות שנהג הג'יפ עצר ליד הנאשם ברמזור, במרחק קצר מהתאונה והעיר לו על נהיגתו.

8. מיד לאחר התאונה, החליף הנאשם את שמשת הרכב הסדוקה על מנת להעלים ראיות בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

9. עובר לתאונה נהג הנאשם ללא ביטוח חובה לרכב.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

10. הנאשם כפר בהתרחשותה של תאונה. הוא טען כי אכן נסע במקום, התכוון לנסוע ממוצקין לביתו בשלומי. הוא נסע על שדרות גושן, לא הבחין כי פגע באיש, על אף שבחן את הזירה, ולכן המשיך לביתו. בדרכו הביתה, הבחין בשמשת הרכב הסדוקה, ולכן פנה בדרכו הביתה, והחליף את השמשה.

תמצית פרשת התביעה:

11. המאשימה העידה בוחני תנועה שטיפלו באירוע, את הולך הרגל שנפגע בתאונה ואת בנו, וכן הגישה סרטון ממצלמה במקום שתיעדה את אופן התרחשות התאונה.

תמצית פרשת ההגנה:

12. הנאשם העיד להגנתו.

גדר המחלוקת:

13. אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב, במקום ובשעה, הנקובים בכתב האישום, בשדרות גושן בקרית מוצקין מכיוון מערב למזרח.

14. אין מחלוקת על תוואי הדרך, על כך, שמדובר בדרך עירונית, חד סטרית, בעלת שלושה נתיבים, כאשר משני צדי הכביש בנויות מדרכות, ומצד ימין, ומכיוון נסיעת הנאשם, בנויים איי תנועה, המשמשים לחנייה,

והמהירות המותרת במקום היא - 50 קמ"ש.

15. המחלוקת נוגעת לשאלה האם הנאשם ידע, או צריך היה לדעת, כי פגע בהולך רגל, כאשר לטענתו, לא יכול היה לדעת, כי פגע בהולך רגל, לא היו אינדיקציות לכך, הוא לא ראה אף הולך רגל פגוע במקום, ולכן המשיך בדרכו לביתו.

דין והכרעה:

16. לאחר שמיעת הראיות ובחינה מדוקדקת של חומר הראיות נמצא לקבוע את הממצאים העובדתיים שלהלן, ולאחריהם את המסקנות המתבקשות מהממצאים הללו.

זירת התאונה -

17. לפי דוח בוחן התנועה (ת/6), עדות הולך הרגל שנפגע בתאונה ודוח השחזור והביקור במקום שערך בית המשפט, התאונה אירעה בשדרות גושן, סמוך לבית מס' 2, בסמיכות לצומת "מוצרט", כאשר הרכב בו נהג הנאשם פגע בהולך הרגל, אשר חצה את הכביש שלא במעבר חצייה, מימין לשמאל ביחס לכיוון נסיעת הנאשם **(להלן: "זירת התאונה")**.

אופן קרות התאונה -

18. מהראיות שהובאו בפני בית המשפט, עולה כי הולך הרגל, שהה בשדרות גושן, סמוך למקום התאונה בחנות בגדים המצויה בסמוך.

19. בשלב מסוים, יצא הולך הרגל מחנות הסמוכה לצומת "מוצרט", ופנה וחצה את שדרות גושן, מימין לשמאל, לכיוון מגרש החנייה, הממוקם מאחורי בית קפה "לנדור", כשהוא חוצה את הכביש שלא במעבר חצייה.

20. הנאשם הגיע בנסיעה, כשהוא נוהג ברכב הפוגע, מכיוון כללי מערב לכיוון כללי מזרח, על שדרות גושן, כשפניו לצומת "מוצרט", כשהוא נוסע בנתיב השמאלי ביותר, מבין שלושת הנתיבים במקום.

21. הולך הרגל חצה את הנתיב הראשון, לפני רכב פרטי שחנה על נתיב הנסיעה הימני, חצה בהליכה מהירה את הנתיב האמצעי, כאשר רכב מסחרי גדול, ג'יפ, עצר על הנתיב האמצעי, ואיפשר לו להמשיך לחצות את הכביש.

22. כשחלף הולך הרגל על פני הג'יפ הנ"ל, והגיע לנתיב השמאלי, פגע בו הנאשם עם הדופן הימנית של הרכב הפוגע, באיזור מראה ימנית והשמשה הקדמית של הרכב **(להלן: "התאונה")**.

23. כתוצאה מהתאונה, נסדקה שמשות הרכב של הנאשם, והולך הרגל נחבל, כמפורט בתעודה הרפואית שהוגשה להוכחת החבלה (ת/18).

24. בסרטון ווידאו שנתפס ממצלמת אבטחה (ת/20), מחנות סמוכה, ביוזמת הולך הרגל, נצפה הולך הרגל, מיד לאחר התאונה, אוחז בידו השמאלית, באיזור המרפק, עומד ומביט ברכב הפוגע המתרחק ממנו, כשהוא נוסע ומתרחק ממנו לכיוון צומת "מוצרט".

25. כמו כן, עולה מהסרטון, כי הנאשם לא נראה חוזר אל מקום התאונה ואל הולך הרגל, וממילא לא בירר מה קרה לו, האם הוא זקוק לעזרה אם לאו.

26. מחומר הראיות עולה, כי הולך הרגל שב לחנות, סיפר לבנו על התאונה, ובשלב מאוחר יותר הגיע למשטרה להתלונן על האירוע.

ממצאי מהימנות -

27. הנאשם גרס, כי עצר ברמזור בצומת "מוצרט". הרמזור היה אדום. מימינו היה ג'יפ בצבע לבן. נהג הג'יפ עשה לו סימן. הנאשם פתח את החלון, ואותו נהג אמר לו: **"אתה לא רואה איך אתה נוהג?"**.

28. הנאשם טוען כי לא הבין במה מדובר, הואיל והוא נסע לטענתו, במהירות סבירה, והכל היה תקין.

29. באותה נשימה הוסיף וטען, כי הוא הביט במראת התשקיף, על מנת לבחון את המתרחש מאחורי רכבו, ואף נסע אחורנית, כ-10 - 15 מטרים, ורכב שהגיע צפר לו. הוא הבחין שהוא חוסם את התנועה, ולכן סטה ופנה ימינה.

30. עוד הוסיף, כי הוא הביט במראה, לא הבחין בדבר, ראה שאין "אף אחד על הרצפה", ולכן, המשיך בדרכו, פנה ימינה, לכיוון כללי דרום, למרות שהוא מתגורר בשלומי ולכאורה היה אמור לפנות שמאלה בצומת "מוצארט", לכיוון כללי צפון (עמ' 21, שורות 18 - 28).

31. לשאלת בית המשפט, כיצד ידע הנאשם להביט על הכביש, אם לטענתו לא פגע באיש ולא נאמר לו על ידי נהג הג'יפ, שהוא טוען שדיבר איתו, שהוא פגע במישהו. הנאשם השיב, שהוא הסתכל על הכביש, על מנת לבחון את הסביבה מאחוריו, וראה שהכל תקין, לא פגע במכונית לא פגע באיש, ראה שהכביש פנוי מאחור.

32. עוד ציין, כי המכונות החלו לצפור לו, ולכן יותר קל היה לו לעצור בצד, אבל הוא לא עצר, הוא רק הביט שהכל תקין, ראה שאין אף אחד על הכביש ונסע.

33. נוכח תשובתו, נשאל שוב על ידי בית המשפט, מדוע בדק אם יש מישהו על הכביש, אם הוא טוען שהוא לא הרגיש שפגע באיש, לכך השיב הנאשם שזו המסקנה היחידה ממה שאמר לו אותו נהג, ולכן הוא סבר שאולי הוא פגע במישהו. לפיכך, נסע לאחור, הביט כה וכה, ראה שהכל תקין, ועזב את המקום.

34. לשאלה מדוע נסע ימינה, לכיוון כללי דרום, חיפה, כאשר היישוב שלומי בכיוון ההפוך, צפונה, לכך השיב הנאשם, שהוא אכן היה בנתיב השמאלי, והיה אמור לפנות שמאלה, ובסוף פנה ימינה, כי הפריע לתנועה בשמאל.

35. כאשר הוסבה תשומת ליבו לגרסתו, שהוא נסע אחורנית בכביש, נגד כוון התנועה, על מנת לבדוק מה היה על הכביש, כך לגרסתו, וכיצד דברים אלה מתיישבים עם טענתו, כי לא רצה להפריע לתנועה, ולכן לא פנה שמאלה, אלא פנה ימינה, חזר וטען שהוא היה בצד ימין של הכביש, והיה לו קשה להשתלב בתנועה שמאלה (עמ' 22, שורות 1 - 18).

36. כאשר הופנה לשמשה הסדוקה ברכב שלו, ולעובדה שהוא נצפה בסרטון מאט לאחר הפגיעה בהולך הרגל, ולגרסתו של הולך הרגל, שהעיד שהנאשם האט לאחר התאונה, חזר והדגיש הנאשם, שוב ושוב, שהוא לא הרגיש כלל שהוא פגע בהולך הרגל ולכן לא היה לו מה לחשוד כי פגע באדם (עמ' 22, שורות 21 - 26).

37. לשאלה מדוע, אם כן, מיד לאחר קרות התאונה, בדרכו צפונה, לביתו בשלומי, פנה, תיקן והחליף את השמשה הקדמית במוסך, שהרי הדבר מרמז שהוא ידע שהוא פגע בהולך הרגל, ומדוע לא דיווח למשטרה, טען הנאשם שהוא לא קישר בין הדברים, ולא מדובר בנזק גדול בשמשה, אלא בסדק שהבחין בו רק בנסיעה לביתו (עמ' 22 שורות 30 - 33).

38. יצוין, בהקשר זה, כי כאשר נחקר הנאשם במשטרה, הוא לא אמר אמת, הוא לא מסר לחוקר שהחליף את שמשת הרכב. כאשר עומת עם עובדה זו במהלך המשפט, טען שלא גילה לחוקר שהחליף את השמשה, מאחר ונלחץ בחקירה.

39. כאשר בית המשפט הפנה אותו לכך שבעדותו סיפר שהחליף את השמשה כי היא נסדקה מאבן, ויכל היה לומר זאת בחקירה, ולכן נשאל איזה טעם היה לו להסתיר זאת, טען שהוא לא יודע מדוע נהג כך וכי עשה שטות (עמ' 24 שורות 12-3).

40. לכל אורך עדותו, ועל אף הניפוץ והנזק המאסיבי בשמשת הרכב והמראה, חזר וטען הנאשם, כי לא שמע כלל חבטה ברכב, ולכן לא היה לו שום יסוד סביר לחשוד, כי הוא פגע בהולך רגל, ממילא הוא לא ראה את

הולך הרגל חוצה ונפגע, לכן עזב את המקום, לאחר שעשה לדבריו בדיקות, שתכליתן הייתה לוודא שלא פגע באיש.

41. עדותו של ההולך הרגל נמצאה אמינה ומהימנה, היא מתיישבת היטב עם חומר הראיות, ואילו עדותו של הנאשם, היתה קשה על בית המשפט, היא אינה מתיישבת עם חומר הראיות וכן השחזור שנערך (ראו להלן), ועל כן, נמצא לדחותה כבלתי מהימנה.

השחזור -

42. בתום הבאת הראיות, ומשחזור וטען הנאשם ובא כוחו, וזו היתה טענתו המרכזית, כי לא ניתן היה לשמוע חבטה כלשהי מצד הולך הרגל, הוסכם כי יתבצע ניסוי שחזור.

43. הצדדים יצאו יחד עם בית המשפט למקום. הובא רכב זהה לרכב הנאשם, הכביש במקום נסגר, ובוצע שחזור.

44. הנאשם נהג ברכב, כשהשופט לצדו, סנגורו בסמוך למקום, ובוחן התנועה יושב בספסל האחורי ומצלם ומקליט את המתרחש.

45. הולך הרגל חצה במקום בו לטענתו חצה את הכביש, ובאופן בו חצה את הכביש. הנאשם נסע בנתיב בו טען כי נסע, סמוך לצומת "מוצרט", ותוך כדי נסיעה חצה הולך הרגל, כאמור, כפי שחצה, ואירע המפגש הפיזי בין הרכב לבין הולך הרגל.

46. בעת השחזור, נצפה הולך הרגל היטב מגיע מצד ימין של הרכב. עם המיפגש האמור בין השניים, נשמעה ברכב השחזור, חבטה עזה, שמשתי הרכב נסדקה אף ברכב השחזור מעוצמת הפגיעה.

47. אשר ליכולת להבחין בהולך הרגל מהמקום בו נעצר הנאשם לטענתו לאחר התאונה, הנאשם נעצר בשחזור, בסמוך לקו הצומת של צומת "מוצרט". מבט במראות התשקיף, הראה בבירור, כי ניתן להבחין בהולך הרגל ובכל המרחב הסמוך לתאונה (ראה פרוטוקול השחזור מיום 8/8/19 והדיסק המתעד אותו).

48. יצוין, כי בתמונות שנלקחו מזירת התאונה, מהמצלמה הממוקמת במקום, רואים בבירור את הצומת, כולל בית הקפה המצוי במקום, וגדר ברזל הממוקמת במדרכה הסמוכה לאחד מכותליו של בית קפה "לנדבר" שנמצא על קו הצומת.

49. מכאן שהיו נקודות ציון פיזיות בזירת התאונה, אשר שימשו "עוגן", לביצוע שחזור, אמין ומדויק, ככל

האפשר, לאופן התרחשות התאונה, ומיקום הצדדים בזירה, מה גם, שהנאשם עצמו אישר, את האופן בו התרחשה התאונה, המקום בו הוא נסע, והמהירות בה הוא נסע ברכב, והיכן בדיוק נעצר, על מנת לברר כביכול אם פגע במישהו.

מסקנות עובדתיות ומשפטיות -

50. מחומר הראיות והעדויות עולה, כי התאונה התרחשה לאחר שהולך הרגל חצה את הכביש, מעט באלכסון, שלא במעבר חציה. הוא חצה את הנתיב הראשון כשרכב עמד במקום, המשיך וחצה את הנתיב האמצעי, כשג'יפ לבן האט עד כדי עצירה, על מנת לאפשר לו לחצות בביטחה, והתפרץ לנתיב השמאלי, שהיה נתיב נסיעתו של הנאשם.

51. כתוצאה מכך, פגע בו רכב הנאשם עם דופן ימין, באיזור השמשה הקדמית, ומראת התשקיף החיצונית הימנית.

52. בנסיבות אלה, לא בכדי, לא ייחסה המאשימה לנאשם, אחריות כלשהי, בגרימת התאונה. עם זאת, יתר העראיות מלמדות על הפקרת הולך הרגל ושיבוש הליכי משפט.

53. שכן, כתוצאה מעוצמת הפגיעה, נסדקה שמשית רכבו של הנאשם. יודגש, כי השחזור המחיש באופן ברור למדי את רעש החבטה שנשמע בתוך הרכב בעת שהנאשם פגע בהולך הרגל. למרות זאת, ובמקום לעצור ולעמוד על תוצאות התאונה וגורל הולך הרגל, האיץ הנאשם, המשיך בנסיעה, עבר מהנתיב השמאלי, הפונה שמאלה בצומת "מוצרט" לכיוון כללי צפון, ופנה ימינה לכיוון כללי דרום ועזב את המקום, מבלי להגיש להולך הרגל עזרה ומבלי להודיע לכוחות ההצלה והביטחון דבר.

54. בהמשך, ובדרכו לביתו, מיהר והחליף את השמשה הקדמית במוסך, והסתיר זאת מהמשטרה, על מנת לטשטש את עקבותיו ולהסתיר זיקה כלשהי בין רכבו לבין התאונה.

55. על יסוד מכלול הראיות והעדויות נקבע כמסקנה כי הנאשם ידע היטב כי פגע בהולך הרגל. עוצמת החבטה בתוך רכבו, נשמעה היטב ברכבו, והיא נובעת מהמפגש בין מסת הגוף של הולך הרגל, שהינו בחור מוצק למדי, לבין הרכב. כתוצאה מהמפגש, נסדקה שמשית הרכב ונשברה מראת הצד שלו. בנסיבות אלה, לא ניתן היה שלא להבחין ולדעת כי הנאשם פגע בהולך רגל.

56. יתרה מזאת, מהשחזור עולה בבירור, כי גם אם הנאשם נעצר לטענתו סמוך לקו הצומת, בנתיב השמאלי, על מנת לבחון את מקום התאונה, שהיה כ-10 - 15 מטרים מאחוריו, הוא יכול היה להבחין, בבירור, בהולך הרגל עומד שם.

57. ודוק, גם אם היה ממש בגרסת הנאשם, ובית המשפט קובע שהיא לא נכונה ואין בה אמת, שהנאשם נסע לאחר, על מנת לבחון אם פגע בהולך רגל, יכול היה הנאשם, בנקל, להבחין בהולך הרגל, שכן, הוא עמד במקום או חזר בידו, ומביט לעבר רכב הנאשם שהתרחק בחיפזון ממנו.

58. זאת ועוד, לפי גרסתו של הולך הרגל, שנמצאה אמינה ומהימנה בעיני, לאחר הפגיעה, האט הנאשם את רכבו, כך שידע היטב שהוא פגע בו, ולמרות זאת עזב את המקום.

59. הנאשם ביקש להציל את עורו, ועל כן, הואיל והפגיעה התרחשה בנתיב השמאלי, סטה הנאשם עם רכבו לנתיב הימני, והסתלק מיד מהמקום, תוך שהוא נוסע לכיוון כללי דרום, למרות שהוא גר צפונה משם, ביישוב שלומי, והיה אמור לפנות שמאלה בצומת מוצארט, לכיוון צפון.

60. הנאשם אף פעל לשיבוש החקירה. בדרכו הביתה ומתוך מטרה לטשטש את העקבות, הוא החליף את שמשת הרכב. בשלב מאוחר יותר, עקב הסרטון שהורד ממצלמה הפונה למקום, הגיעו החוקרים אל הנאשם, כאשר הוא נשאל אם הוא החליף את שמשת הרכב, לא אמר אמת בחקירתו במשטרה וטען שלא עשה כן.

61. הולך הרגל נפגע בידו השמאלית, ובכף רגלו השמאלית, כעולה מהתיעוד הרפואי שהוגש לבית המשפט, הוא טופל בבית חולים רמב"ם ושוחרר באותו יום.

62. על פי הדין, משהיה הנאשם מעורב בתאונה בה נפגע אדם, והפגיעה הייתה ברורה למדי, ולא ניתן לטעון כי הוא לא היה מודע לה, מחובתו לעצור במקום התאונה, או קרוב לו ככל האפשר, על מנת לעמוד על תוצאות התאונה, להגיש עזרה לנפגע או להזעיק את כוחות ההצלה, ולא לעזוב את מקום התאונה, עד להגעתם. משלא פעל כך הנאשם, התמלאו יסודותיה של עבירת ההפקרה אחרי הפגיעה המיוחדת לנאשם - עבירה לפי סעיף 64א (ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1963.

63. כמו כן, החלפת השמשה והסתרת דבר זה מהמשטרה, על מנת להעלים ראיות, נעשו בכוונה תחילה, מתוך כוונה למנוע ולהכשיל את החקירה המשטרית, ובשלב מאוחר יותר את ההליך השיפוטי, כעולה כאמור והראיות והממצאים שנקבעו לעיל. הנאשם הודה בכך בחקירתו וטען שעשה שטות, ועל כן התמלאו יסודותיה של עבירת שיבוש הליכי משפט המיוחדת לנאשם - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

64. זאת ועוד, מסתבר כי עובר לתאונה, נהג הנאשם ברכב, ללא ביטוח חובה, כפי שהוא בעצמו הודה, ועל כן יש לקבוע כי ביצע גם עבירה של נהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נ"ח] תש"ל - 1970.

סוף דבר:

65. אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה - עבירה לפי סעיף 64 א (ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1963; נהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נ"ח] תש"ל - 1970; שיבוש הליכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, ד' תשרי תש"פ, 03 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים